

Кожна роль викладача іноземної мови на дистанційному курсі має реалізовуватися на практиці з огляду на стадії навчання і всі ролі, насамперед, потребують активної та творчої позиції викладача у процесі викладання.

Отже, провідною роллю викладача дистанційної освіти виступає не стільки сам процес навчання, скільки супровід та підтримка слухача в його академічній діяльності. До ключових компетентностей викладача дистанційного курсу з іноземної мови, поряд із традиційними компетентностями, окреслюємо професійне використання дистанційних технологій, цифрових ресурсів, уміння правильно організувати навчальний процес у дистанційному форматі, підібрати адекватні форми та методи навчання, а також уміння визначати та передбачити освітні потреби як слухачів, так і роботодавців на ринку праці, підтримувати високу мотивацію слухачів у процесі пізнання їхньої майбутньої професійної діяльності. Також у зв'язку з тим, що спілкування зі слухачами та колегами перейшло на електронну пошту та месенджери, відбувається реструктуризація робочого часу та розширення його меж. Очевидно, що ця проблема потребує розробки додаткових регламентів як для викладачів, так і для слухачів.

Список використаної літератури

1. Ogi, J., Putu, W., Gede, A., Wahyuni E. *E-learning Platforms Used by the EFL Teacher during Distance Learning*. Routledge. 2022. 122 p.
2. Hariyanta, D., Herwin, J. Distance Learning Management in Elementary Schools During the Pandemic. *Jurnal Prima Edukasia*. 2022. Vol. 10(2). P. 123-129.
3. Griskevica, I., Iltner, M. Relationship between academic self-efficacy and cognitive load for students in distance learning. *Interdisciplinary Journal of Information. Knowledge and Management*. 2022. Vol. 12. P. 75-98.

Панченко Віолетта,

Муниципальный заклад «Харківська гуманітарно-педагогічна академія»

Харківської обласної ради

Гладка Олена

Криворізький державний педагогічний університет

АЛЬТЕРНАТИВНЕ ОЦІНЮВАННЯ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ

На сучасному етапі набуває популярності ідея альтернативного оцінювання навчальної діяльності майбутніх учителів іноземних мов, що сприяє виявленню індивідуальних здібностей та схильностей здобувачів. Альтернативне оцінювання – це неперервний процес, який поєднує викладання, навчання та оцінювання [3]. Основна мета цього підходу – стимулювати ефективний розвиток студентів та їх успішне навчання, забезпечувати зворотний зв'язок під час цих процесів, адже проблема оцінювання та контролю у сфері підготовки майбутніх вчителів іноземних мов має особливий відтінок,

оскільки здобувачі освіти повинні опановувати мову не лише як засіб спілкування, але і як засіб професійної діяльності. Зміст завдань, що використовуються для альтернативного оцінювання, спрямований на демонстрацію реальних мовленнєвих умінь студентів, підкреслюючи їх сильні сторони, на відміну від традиційних методів, основною метою яких є виявлення прогалин у знаннях. Альтернативне оцінювання ґрунтується на результативності практичної діяльності, воно допомагає викладачам донести до здобувачів освіти, що суть вивчення мови – це досягнення мети спілкування.

Методи альтернативного оцінювання характеризуються наступними ознаками: побудовані навколо тем або питань, що цікавлять студентів; відображають реальні комунікативні контексти та ситуації; передбачають багатоетапні завдання та реальні проблеми, які потребують творчого використання мови, а не простого повторення; вимагають від студентів якісної продуктивної відповіді; критерії та стандарти їх оцінювання відомі студентам; передбачають взаємодію між суб'єктами контролю; дозволяють здійснювати самооцінку та самокорекцію в процесі виконання [1].

Альтернативні методи оцінювання у процесі організації контролю навчальної діяльності майбутніх учителів іноземних мов можуть використовуватися для перевірки рівня сформованості наступних умінь: виділяти основні моменти; ставити відповідні запитання; аналізувати та порівнювати інформацію; відрізнити факти від суб'єктивної думки, правдиві твердження від помилкових; з'ясувати причинно-наслідкові зв'язки; робити висновки; знаходити рішення та передбачати їх наслідки; висловлювати логічно відповідні думки; перевіряти отримані результати на практиці.

Альтернативне оцінювання має на меті перевірку навичок і вмінь студентів у реальних життєвих ситуаціях. Тобто, студенти вчаться застосовувати свої знання та вміння для розв'язання практичних завдань та реалізації проектів, пов'язаних із майбутньою професійною діяльністю [2]. Альтернативне оцінювання не заохочує механічне заучування та пасивне тестування. Натомість увага зосереджується на аналітичних навичках здобувачів; вміннях інтегрувати те, що вони вивчають; творчості; командній роботі; продуктивному письмовому та усному мовленні.

Застосовуючи альтернативне оцінювання, викладач фокусується саме на показниках індивідуального розвитку студентів, а не на порівнянні досягнень усіх членів групи. У практиці викладання іноземної мови ми можемо використовувати такі формати альтернативного оцінювання: дослідницькі проекти; наукові презентації; тематичні дискусії; написання творів, есе, дослідницьких статей, рефератів, доповідей, коментарів чи рецензій; читання та інтерпретація літературних творів. Здійснення контролю за допомогою альтернативних методів оцінювання з одного боку надає викладачеві цілісну картину здібностей студента, а з іншого – дозволяє здобувачам освіти продемонструвати глибину та масштабність засвоєних знань, умінь і навичок, не обмежуючись вузькими запитаннями або тестами. Такі інструменти контролю можна застосовувати в інклюзивному освітньому середовищі для студентів, які мають труднощі при виконанні стандартизованих тестів.

Список використаної літератури

1. Ashford-Rowe, K., Herrington, J., Brown, C. Establishing the critical elements that determine authentic assessment. *Assessment & Evaluation in Higher Education*. 2014. Vol. 39(2). P. 205-222.
2. Brown, S. Developing Authentic Assessment for English Language Teaching: A Theoretical View. *The International Journal of Language and Cultural (TIJOLAC)*. 2019. Vol. 1(01). P. 12-24.
3. Saputri, I., Nurkamto, J., Wahyuni, D. The Implementation of Authentic Assessment in English Language Teaching. *English Education Journal*. 2018. Vol. 6(3). P. 270-277.

Пантелєєва Олена

Національна академія Національної гвардії України

ПРИСКОРЕНА МОВНА ПІДГОТОВКА КУРСАНТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО ЧАСУ

Прискорена мовна підготовка під час війни може мати вирішальне значення для ефективного забезпечення взаємодії та комунікації з союзниками. Мовна підготовка курсантів у воєнний час в Україні є важливим і складним завданням. Ефективні мовні й мовленнєві навички необхідні для спілкування, збору розвідувальної інформації та співпраці з міжнародними партнерами. Мовна підготовка курсантів під час війни є найважливішим компонентом військової готовності, особливо коли розгортання або виконання завдань вимагають спілкування іноземними мовами. Ось деякі ключові стратегії та міркування щодо ефективного мовного навчання під час війни:

1. Оцінювання мовних потреб, що починається з оцінювання конкретних мовних потреб курсантів залежно від місії або служби, до якої вони готуються. Визначення необхідного рівня володіння мовою (наприклад, базове спілкування, технічна термінологія) і необхідне розуміння культури.

2. Створення інтенсивних мовних курсів, які фокусуються на найбільш важливих аспектах вивчення мови, таких як словниковий запас і фрази, що мають відношення до військових операцій.

3. Використання технології для вивчення мови, включно з додатками для вивчення мови та онлайн-курсами.

4. Запрошення, за можливістю, носіїв мови.

5. Створення ефекту занурення, тобто імерсивне навчання.

6. Фокус на військову термінологію. Матеріали та вправи можуть бути адаптовані до конкретних потреб, пов'язаних із військовою діяльністю, таких як команди, позначення на картах, медична термінологія та інші специфічні теми.

7. Проведення регулярних оцінок володіння мовою для відстеження прогресу у навчанні.